

fulde indgaa et Erstatningsansvar, som ellers paahviler Private. Hvad Erstatning til skadelidte Arbeidere angaar, er det en selvfølge, at de bevilgende Myndigheder aldrig ville unddrage sig for at tilstaa en saadan, naar Forslag derom fremsættes af vedkommende Myndighed, og for at der ikke skal kunne næres nogen Tvivl om, at det er Hensigten, at Statens Værksteder skulle være indrettede overensstemmende med Lovens Forskrifter, foreslaar Udvalgets Flertal en Tilføielse til § 18, der er affattet i Anologi med det Tilsvarende i de ovennævnte Love.

Hvad den øvrige Del af Mindretallets Ændringsforslag angaar, skal Udvalgets Flertal indskrænke sig til at bemærke, at der kun er Spørgsmaal om Udnævnelse af to Embedsmænd, der træde i Stedet for de to Arbeidsinspektører, som alt nu findes, idet Assistenterne kun ere Bestillingsmænd, der ansættes af Ministeren; videre, at et Tilsyn, der ordnes efter Mindretallets Forslag, nemlig i nær Overensstemmelse med Kommissionen, vil, i Følge den i Motiverne til Lovforslaget i 1885—86 fremsatte Beregning, rimeligvis blive betydelig kostbarere, end naar det ordnes efter Lovforslaget; og endelig at Arbeidet for de to Inspektører, uden Assisterter, maa antages at blive uoverkommeligt.

Af Udvalgets Flertal:

ad 7. og 8. til § 11, der ere stillede af Udvalgets Flertal, gaa ud paa, at det ikke absolut bør fastsættes, at Antallet af Assisterter skal være 10, men at ogsaa et mindre Antal kan beskikkes, dersom Ministeriet finder det tilstrækkeligt. Lønningerne af Assistenterne ere ogsaa foreslaaede til samme Begyndelsesløn for Alle, da man ikke ser nogen tilstrækkelig Grund til, at disse Funktionærer, der have ensartet Virksomhed, skulle lønnes forskjelligt; derimod foreslaas Tjenestetidstillæg, saa at Lønnen

kan stige til 3000 Kroner, som er den høieste i Lovforslaget anførte.

ad 9., en ny Paragraf efter § 14. Det anses nødvendigt, at der ved ethvert Anlæg føres en Protokol, hvori Tilsynet anfører sine Bemærkninger, for at undgaa de Ulemper af forskjellig Art, som mundtlige Udtalelser kunne medføre.

Af Udvalget:

ad 10. til § 16. Medens Udvalget i det Hele slutter sig til Bestemmelserne i denne §, foreslaar man en Forandring af det sidste Punktum for tydelig at fremhæve, at en Stadelidt ikke tilkommer Erstatning, naar han selv har foranlediget Staden, enten forsætlig eller ved egen Uagtsomhed.

Af Udvalget:

ad § 1.

1) Denne Paragraf affattes som følger: „Bestemmelserne i denne Lov ere anvendelige paa enhver i Industriens eller Landbrugets Tjeneste benyttet Maskine, hvis Brug kan medføre Fare for de samme betjende Personers Liv eller Sundhed, og som sættes i Bevægelse ved en Kraftmaskine, drevet med Damp, Gas, Vand, Vind m. v., eller ved dyrist Kraft, anvendt i en Hestegang; saavel paa selve Arbeidsmaskinerne som paa Kraftmaskinen og paa Drevværket, saasom Hjul og Drev, Røler, Drevremme eller Snore, elektriske Ledninger m. v., hvorved Kraften overføres til Arbeidsmaskinerne.

Endvidere kunne Bestemmelserne i denne Lov ved Anordning gøres anvendelige paa andre særlige Arbeidsmaskiner, selv om de kun drives ved Haandkraft.“

ad § 2.

2) 1ste og 2det Stykke af denne Paragraf affattes som følger:

„a. Arbeidsmaskinerne skulle være saaledes indrettede og opstillede, og de ved